

Środa, 12 września 2018 r.

P8_TA(2018)0342

Stan stosunków UE-USA**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2018 r. w sprawie stosunków między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi (2017/2271(INI))**

(2019/C 433/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając dokument pt. „Wspólna wizja, wspólne działanie: silniejsza Europa. Globalna strategia na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej”, przedstawiony przez wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w dniu 28 czerwca 2016 r., a także wspólny komunikat Komisji i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) z dnia 7 czerwca 2017 r. pt. „Strategiczne podejście do kwestii odporności w działaniach zewnętrznych UE” (JOIN(2017)0021),
- uwzględniając wyniki szczytów z udziałem Unii Europejskiej i Stanów Zjednoczonych w dniu 28 listopada 2011 r. w Waszyngtonie oraz w dniu 26 marca 2014 r. w Brukseli,
- uwzględniając wspólne oświadczenia z 79. posiedzenia międzyparlamentarnego w ramach Transatlantyckiego Dialogu Ustawodawców, które odbyło się w dniach 28–29 listopada 2016 r. w Waszyngtonie, 80. posiedzenia, które odbyło się w dniach 2–3 czerwca 2017 r. w Valletcie 81. posiedzenia, które miało miejsce w dniu 5 grudnia 2017 r. w Waszyngtonie, oraz 82. posiedzenia, które odbyło się w dniu 30 czerwca 2018 r. w Sofii (Bułgaria),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 kwietnia 2015 r. pt. „Europejska agenda bezpieczeństwa” (COM(2015)0185),
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiej przedstawiciel Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 kwietnia 2016 r. pt. „Wspólne ramy dotyczące przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym: odpowiedź Unii Europejskiej” (JOIN(2016)0018),
- uwzględniając wspólne oświadczenie przewodniczących Rady Europejskiej i Komisji oraz sekretarza generalnego NATO z dnia 8 lipca 2016 r. w sprawie wspólnego zestawu propozycji zatwierdzonych przez Radę UE i Radę Północnoatlantycką w dniach 5 i 6 grudnia 2016 r., a także sprawozdania z postępów w jego wdrażaniu z dnia 14 czerwca i 5 grudnia 2017 r.,
- uwzględniając wspólną deklarację UE i NATO z 2016 r.,
- uwzględniając strategię Stanów Zjednoczonych w dziedzinie bezpieczeństwa narodowego z dnia 18 grudnia 2017 r. oraz narodową strategię obronną Stanów Zjednoczonych z dnia 19 stycznia 2018 r.,
- uwzględniając europejską inicjatywę wzmocnienia,
- uwzględniając plan działania UE na rzecz dyplomacji klimatycznej, przyjęty w 2015 r. przez Radę do Spraw Zagranicznych,
- uwzględniając porozumienie paryskie, decyzję 1/CP.21, 21. konferencję stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (COP21) i 11. konferencję stron służącą jako spotkanie stron protokołu z Kioto (CMP11), które odbyły się w Paryżu w dniach 30 listopada – 11 grudnia 2015 r.,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2271/96 z dnia 22 listopada 1996 r. zabezpieczające przed skutkami eksterytorialnego stosowania ustawodawstwa przyjętego przez państwo trzecie oraz działaniami opartymi na nim lub z niego wynikającymi⁽¹⁾,

(¹) Dz.U. L 309 z 29.11.1996, s. 1.

Środa, 12 września 2018 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2018 r. w sprawie roli regionów i miast UE we wdrażaniu porozumienia paryskiego z konferencji COP21 w sprawie zmian klimatu, w szczególności jej ustęp 13 ⁽²⁾,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie stosunków transatlantycznych, w szczególności rezolucję z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie poprawy stosunków między UE a USA w ramach porozumienia o partnerstwie transatlantycznym ⁽³⁾, rezolucję z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie stosunków transatlantycznych po wyborach w USA ⁽⁴⁾, rezolucję z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie szczytu UE–USA w dniu 28 listopada 2011 r. ⁽⁵⁾ oraz rezolucję z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie roli UE w promowaniu szerszego partnerstwa transatlantycznego ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie Europejskiej Unii Obrony ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie wdrażania wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie wdrażania wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 lutego 2018 r. w sprawie sytuacji Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie (UNRWA) ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinię Komisji Handlu Międzynarodowego (A8-0251/2018),
 - A. mając na uwadze, że partnerstwo między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi opiera się na silnych więzach politycznych, kulturalnych, gospodarczych i historycznych, na wspólnych wartościach, takich jak wolność, demokracja, promowanie stabilności i pokoju, prawa człowieka i praworządność, na wspólnych celach, takich jak dobrobyt, bezpieczeństwo, otwarte i zintegrowane gospodarki, postęp społeczny i włączenie społeczne, zrównoważony rozwój i pokojowe rozwiązywanie konfliktów, a także mając na uwadze, że zarówno Stany Zjednoczone, jak i Unia Europejska to demokracje kierujące się zasadami praworządności i posiadające funkcjonujące mechanizmy kontroli i równowagi; mając na uwadze, że partnerstwo to stoi w obliczu licznych wyzwań i zakłóceń w perspektywie krótkoterminowej, ale jego długoterminowe podstawy pozostają solidne, a współpraca między UE i USA – partnerami o podobnych poglądach – ma nadal kluczowe znaczenie;
 - B. mając na uwadze, że UE i USA, opierając się na silnych podstawach, które stanowią wspólne wartości i wspólne zasady, powinny zbadać alternatywne sposoby wzmocnienia stosunków transatlantycznych i skutecznie reagować na poważne wyzwania, przed którymi stoimy, przy wykorzystaniu wszelkich dostępnych kanałów komunikacji; mając na uwadze, że ustawodawcy, czyli Kongres i Parlament Europejski, odgrywają znaczącą i wpływową rolę w naszych demokracjach i powinni w pełni wykorzystać swój potencjał współpracy w celu zachowania demokratycznego, wolnego i wielostronnego porządku oraz wspierania stabilności i ciągłości na naszym kontynencie i na świecie;
 - C. mając na uwadze, że w zglobalizowanym, złożonym i coraz bardziej wielobiegunowym świecie UE i Stany Zjednoczone muszą odgrywać przewodnią, kluczową i konstruktywną rolę polegającą na umacnianiu i poszanowaniu prawa międzynarodowego, promowaniu i ochronie podstawowych praw i zasad oraz wspólnym rozwiązywaniu konfliktów regionalnych i stawianiu czoła globalnym wyzwaniom;
 - D. mając na uwadze, że UE i Stany Zjednoczone stoją w obliczu zmian geopolitycznych i muszą radzić sobie z podobnymi złożonymi zagrożeniami, zarówno konwencjonalnymi, jak i hybrydowymi, których źródłem są podmioty państwowe i niepaństwowe pochodzące z Południa i ze Wschodu; mając na uwadze, że ataki cybernetyczne są coraz bardziej powszechne i wyrafinowane, a współpraca między UE a USA w ramach NATO może uzupełniać starania podejmowane przez obie strony w celu ochrony krytycznej rządowej infrastruktury obronnej i innej infrastruktury informacyjnej; mając na uwadze, że wyeliminowanie tych zagrożeń wymaga międzynarodowej współpracy;

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0068.

⁽³⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, s. 226.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 117 E z 6.5.2010, s. 198.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 153 E z 31.5.2013, s. 124.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 65 z 19.2.2016, s. 120.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0435.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0493.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0492.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0042.

Środa, 12 września 2018 r.

- E. mając na uwadze, że UE docenia ciągle wsparcie wojskowe USA w celu zagwarantowania bezpieczeństwa i obrony UE; mając na uwadze, że UE ma dług wdzięczności wobec wszystkich Amerykanów, którzy poświęcili swoje życie, aby zapewnić bezpieczeństwo w Europie podczas konfliktów w Kosowie oraz Bośni; mając na uwadze, że obecnie UE dąży do zapewnienia własnego bezpieczeństwa poprzez budowanie większej autonomii strategicznej;
- F. mając na uwadze, że USA postanowiły zmniejszyć swój budżet na operacje utrzymywania pokoju w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych o 600 mln USD;
- G. mając na uwadze, że większa nieprzewidywalność amerykańskiej polityki zagranicznej prowadzi do wzrostu niepewności w stosunkach międzynarodowych i może wzmocnić pozycję innych podmiotów na arenie światowej, takich jak Chiny, których wpływy polityczne i gospodarcze na świecie rosną; mając na uwadze, że wiele kluczowych krajów w Azji, które wcześniej utrzymywały bliskie stosunki z USA, kieruje się w stronę Chin;
- H. mając na uwadze, że UE w pełni podtrzymuje swoje zaangażowanie na rzecz multilateralizmu i promowania wspólnych wartości, w tym demokracji i praw człowieka; mając na uwadze, że oparty na zasadach porządek międzynarodowy przynosi korzyści zarówno USA, jak i UE; mając na uwadze, że w związku z tym niezwykle ważne jest, by UE i USA działały wspólnie i w synergii, wspierając porządek oparty na zasadach, gwarantowany przez silne, wiarygodne i skuteczne organizacje ponadnarodowe i instytucje międzynarodowe;
- I. mając na uwadze, że partnerstwo między Stanami Zjednoczonymi a Europą od ponad 70 lat ma zasadnicze znaczenie dla światowego ładu gospodarczego i politycznego oraz dla porządku bezpieczeństwa; mając na uwadze, że od czasu wyboru prezydenta Trumpa stosunki transatlantyckie stoją przed licznymi wyzwaniami i są poddawane coraz większej presji w wielu kwestiach;
- J. mając na uwadze, że w ramach globalnej strategii UE politykę klimatyczną włączono do polityki zagranicznej i polityki bezpieczeństwa, a powiązania między energią, klimatem, bezpieczeństwem, celami rozwoju, migracją oraz swobodnym i uczciwym handlem stały się silniejsze;
- K. mając na uwadze, że UE nadal w pełni angażuje się na rzecz opartego na zasadach, otwartego i niedyskryminacyjnego wielostronnego systemu handlowego; mając na uwadze, że WTO jest centralnym elementem światowego systemu handlowego, gdyż jest jedyną instytucją, która może zapewnić prawdziwie równe warunki działania;
- L. mając na uwadze, że zarówno USA, jak i UE powinny wspierać dążenia państw Bałkanów Zachodnich do przystąpienia do wspólnoty transatlantyckiej; mając na uwadze, że oprócz silniejszego zaangażowania UE zasadnicze znaczenie ma w tej kwestii zaangażowanie USA;
- M. mając na uwadze coraz większą odpowiedzialność UE za własne bezpieczeństwo w sytuacji strategicznej, która w ostatnich latach uległa znacznemu pogorszeniu;
- N. mając na uwadze, że bezpieczeństwo europejskie opiera się na dążeniu do wspólnej autonomii strategicznej, która została uznana w czerwcu 2016 r. przez 28 szefów państw i rządów w globalnej strategii Unii Europejskiej;

Nadrzędne ramy oparte na wspólnych wartościach

1. przypomina i utrzymuje, że długotrwałe partnerstwo i sojusz między UE a Stanami Zjednoczonymi opierają i powinny się opierać na współdzielonych wartościach i na wspólnym ich promowaniu, przy czym wartości te to wolność, praworządność, pokój, demokracja, równość, multilateralizm, którego podstawą są zasady, gospodarka rynkowa, sprawiedliwość społeczna, zrównoważony rozwój i przestrzeganie praw człowieka, w tym praw mniejszości, a także bezpieczeństwo zbiorowe i pokojowe rozwiązywanie konfliktów, które powinno stanowić priorytet; podkreśla znaczenie wzmocnienia stosunków między UE a Stanami Zjednoczonymi, stosunków, które stanowią jedną z głównych osi współpracy w zglobalizowanym świecie, aby osiągnąć wspomniane cele;
2. z zadowoleniem przyjmuje spotkanie przewodniczącego Komisji Junckera z prezydentem Stanów Zjednoczonych Trumpem, do którego to spotkania doszło w Waszyngtonie w dniu 25 lipca 2018 r. i które oznacza poprawę w stosunkach dwustronnych; przyjmuje do wiadomości ich oświadczenie i chęć współpracy w celu deeskalacji napięć w stosunkach transatlantyckich w dziedzinie handlu; w tym kontekście przypomina o destruktywnych skutkach dyskryminacyjnych stawek celnych; jednocześnie ponownie podkreśla swoje poparcie dla szerokiego i kompleksowego podejścia do umów handlowych i kwestii multilateralizmu;

Środa, 12 września 2018 r.

3. podkreśla, że stosunki między UE a Stanami Zjednoczonymi stanowią podstawową gwarancję globalnej stabilności i to na nich zasadzają się nasze wysiłki na rzecz pokoju, dobrobytu i stabilności w naszych społeczeństwach od zakończenia drugiej wojny światowej, a także na rzecz zbudowania wielostronnego systemu politycznego i gospodarczego z myślą o współpracy i handlu, opartego na zasadach i wartościach; potwierdza, że stosunki między UE a Stanami Zjednoczonymi mają strategiczny i rzeczywisty charakter, a silne więzi transatlantyckie leżą w interesie obu stron oraz świata; uważa, że obecna jednostronna polityka kierująca się mottem „Najpierw Ameryka!” („America first”) szkodzi interesom zarówno UE, jak i Stanów Zjednoczonych, osłabia wzajemne zaufanie i może mieć szersze konsekwencje dla globalnej stabilności i dobrobytu na świecie; przypomina, że UE jest zainteresowana utrzymaniem trwałego i korzystnego dla obu stron partnerstwa opartego na wspólnych wartościach i zasadach, które są ważniejsze niż krótkoterminowe zyski z transakcji;

4. podkreśla, że partnerstwo znacznie wykracza poza politykę zagraniczną i kwestie handlowe sensu stricto, gdyż obejmuje również inne dziedziny, takie jak bezpieczeństwo (w tym cyberbezpieczeństwo), sprawy gospodarcze, cyfrowe i finansowe, zmiana klimatu, energia, kultura oraz nauka i technologia; podkreśla, że kwestie te są ze sobą ściśle powiązane i należy się nimi zajmować w obrębie tych samych nadrzędnych ram;

5. wyraża zaniepokojenie podejściem Stanów Zjednoczonych do rozwiązywania globalnych problemów i konfliktów regionalnych po wyborze prezydenta Trumpa; podkreśla znaczenie, jakie dla UE mają stosunki transatlantyckie i intensywny dialog, w którym uwypukla się doniosłość kwestii łączących UE i Stany Zjednoczone; domaga się jasności co do tego, czy nasze stosunki transatlantyckie, które definiowano na przestrzeni dziesięcioleci, mają dziś wciąż takie samo znaczenie dla naszych amerykańskich partnerów; podkreśla, że nadrzędne ramy naszego partnerstwa, oparte na wartościach, mają decydujące znaczenie dla utrzymania i dalszego umacniania struktur globalnej gospodarki i architektury bezpieczeństwa; podkreśla, że kwestie łączące Stany Zjednoczone i UE powinny w ostatecznym rozrachunku mieć większe znaczenie niż to, co dzieli UE i USA;

6. podkreśla, że w systemie międzynarodowym trwale naznaczonym brakiem stabilności i niepewnością na Europie spoczywa odpowiedzialność za zbudowanie własnej autonomii strategicznej, aby stawić czoła mnożącym się wspólnym wyzwaniom; kładzie w związku z tym nacisk na konieczność zachowania przez kraje europejskie zdolności do decydowania i samodzielnego działania w celu obrony ich interesów; przypomina, że autonomia strategiczna to dla Europy zarazem uzasadnione dążenie i priorytetowy cel oraz że musi ona być realizowana zarówno na płaszczyźnie przemysłowej i operacyjnej, jak i w odniesieniu do zdolności;

Wzmocnienie partnerstwa

7. przypomina o dużym potencjale i strategicznym znaczeniu tego partnerstwa zarówno dla Stanów Zjednoczonych, jak i dla UE w dążeniu do osiągnięcia wzajemnego dobrobytu i bezpieczeństwa oraz do umocnienia porządku opartego na zasadach i wartościach, wspierającego międzynarodowe instytucje i zapewniającego im środki umożliwiające usprawnienie globalnego zarządzania; apeluje o wspieranie prowadzonego przez nas dialogu oraz angażowanie się na rzecz wszystkich elementów tego partnerstwa i na wszystkich szczeblach współpracy, w tym również z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego; podkreśla, że nasze decyzje i działania mają wpływ na globalną gospodarkę i architekturę bezpieczeństwa, a także na interesy obydwu partnerów, wobec czego powinny dawać dobry przykład;

8. podkreśla zobowiązania USA jako światowej potęgi oraz wzywa administrację amerykańską do przestrzegania wspólnych podstawowych wartości, które są podstawą stosunków transatlantyckich, oraz do zagwarantowania, bez względu na okoliczności, poszanowania prawa międzynarodowego, demokracji, praw człowieka i podstawowych wolności, zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych oraz innymi instrumentami międzynarodowymi podpisanymi lub ratyfikowanymi przez USA;

9. podkreśla, że UE i Stany Zjednoczone są dla siebie nawzajem najważniejszymi partnerami w wielobiegunowym świecie oraz że jednostronne działania jedynie osłabiają partnerstwo transatlantyckie, które musi być partnerstwem dwóch równych podmiotów, opartym na dialogu i mającym na celu odbudowę wzajemnego zaufania;

10. ubolewa z powodu znacznego opóźnienia w związku z powołaniem nowego ambasadora Stanów Zjednoczonych przy Unii Europejskiej, lecz z zadowoleniem przyjmuje nominację nowego ambasadora i jej zatwierdzenie przez Senat USA w dniu 29 czerwca 2018 r.;

11. zdecydowanie krytykuje wypowiedzi nowego ambasadora Stanów Zjednoczonych w Niemczech Richarda Grenella, który wyraził zamiar wzmocnienia nacjonalistycznych ugrupowań populistycznych w całej Europie, i przypomina, że rolą dyplomatów nie jest wspieranie poszczególnych sił politycznych, lecz działanie na rzecz wzajemnego zrozumienia i partnerstwa; uważa ponadto, że wypowiedzi urzędników administracji Trumpa, wyrażające lekceważenie dla UE oraz poparcie dla sił ksenofobicznych i populistycznych, które dążą do zniszczenia europejskiego projektu, są wrogie i obce duchowi partnerstwa transatlantyckiego;

Środa, 12 września 2018 r.

12. apeluje do wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel, Rady, Komisji i państw członkowskich o ściślejszą współpracę, lepszą koordynację oraz większą spójność i skuteczność polityki UE w stosunku do Stanów Zjednoczonych, aby zademonstrować, że UE jest jednolitym i skutecznym podmiotem międzynarodowym wysyłającym spójny przekaz;
13. przypomina, że Stany Zjednoczone są kluczowym partnerem z uwagi na zbieżność interesów w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony oraz silne stosunki dwustronne; apeluje o jak najszybsze zorganizowanie szczytu z udziałem UE i Stanów Zjednoczonych, aby przewyżżyć obecne wyzwania i kontynuować współpracę w kwestiach będących przedmiotem wspólnego oraz regionalnego i globalnego zainteresowania;
14. uważa, że obecność wojsk amerykańskich w krajach europejskich jest ważna, o ile jest to konieczne i zgodne z przyjętymi zobowiązaniami;
15. zdecydowanie wyraża przekonanie, że ustrukturyzowany i strategiczny dialog na temat polityki zagranicznej, prowadzony na szczeblu transatlantyckim oraz obejmujący Parlament Europejski i Kongres Stanów Zjednoczonych, ma kluczowe znaczenie dla wzmocnienia struktur transatlantyckich, w tym również zacieśnienia współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa, oraz apeluje o rozszerzenie zakresu kwestii z dziedziny polityki zagranicznej, poruszanych w ramach dialogu między UE a Stanami Zjednoczonymi;
16. przypomina o swojej propozycji dotyczącej utworzenia Transatlantyckiej Rady Politycznej na potrzeby systematycznych konsultacji i koordynacji w dziedzinie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, której to radzie przewodniczyliby wiceprzewodnicząca / wysoka przedstawiciel i sekretarz stanu USA, a podstawową formą jej działalności byłyby regularne kontakty na szczeblu dyrektorów ds. politycznych;
17. wyraża zadowolenie z powodu toczących się nieprzerwanie prac w ramach Transatlantyckiego Dialogu Ustawodawców, które służą pogłębieniu stosunków między UE a Stanami Zjednoczonymi w oparciu o dialog parlamentarny i koordynację w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania; ponownie podkreśla znaczenie kontaktów międzyludzkich i dialogu na rzecz wzmocnienia stosunków transatlantyckich; apeluje zatem o intensywniejsze kontakty Senatu USA oraz Izby Reprezentantów z Parlamentem Europejskim; z zadowoleniem przyjmuje wznowienie prac dwustronnej grupy współpracy Kongresu z UE podczas 115. kadencji Kongresu i zwraca się do Biura Kontaktowego Parlamentu Europejskiego i delegatury UE w Waszyngtonie, by zacieśniły z nią współpracę;
18. przypomina, że zarówno w UE, jak i w Stanach Zjednoczonych nasze społeczeństwa są silne oraz zakorzenione w liberalnej demokracji i praworządności, gdyż ich podstawą są różnorodne podmioty, w tym m.in. nasze rządy, parlamenty, zdecentralizowane organy i agencje, różne instytucje polityczne, związki branżowe i zawodowe, organizacje społeczeństwa obywatelskiego, wolne i niezależne media, grupy religijne oraz społeczności akademickie i naukowe; podkreśla, że powinniśmy umacniać więzi łączące nas ponad Oceanem Atlantyckim, aby promować korzyści wynikające z naszego partnerstwa transatlantyckiego oraz jego znaczenie na różnych szczeblach w całej UE i w całych Stanach Zjednoczonych, unikając koncentracji jedynie na wschodnim i zachodnim wybrzeżu; apeluje w tym celu o zaawansowane i wyspecjalizowane programy, dysponujące odpowiednimi środkami finansowymi;
19. z zadowoleniem przyjmuje inspirującą rolę stosunków między instytucjami europejskimi a stanami federalnymi USA oraz obszarami metropolitalnymi w ogólnych stosunkach transatlantyckich, zwłaszcza w przypadku współpracy partnerskiej; w związku z tym podkreśla współpracę, jaka ma miejsce w oparciu o protokół ustaleń Under2; zachęca stany federalne USA do zacieśniania kontaktów z instytucjami UE;
20. podkreśla, że wymiana kulturowa za pośrednictwem programów edukacyjnych ma kluczowe znaczenie dla promowania i kultywowania wspólnych wartości, a tym samym dla budowania więzi między partnerami transatlantyckimi; wzywa zatem do zintensyfikowania, zwiększenia i ułatwienia dostępu do programów mobilności dla studentów między Stanami Zjednoczonymi a UE w ramach programu Erasmus+;
21. jest pod szczególnym wrażeniem reakcji amerykańskich uczniów na liczne tragedie z użyciem broni palnej w szkołach, która to reakcja polegała na opowiedzeniu się za zaostrzeniem przepisów dotyczących użycia broni i sprzeciwieniu się wpływowi, jaki Narodowe Stowarzyszenie Strzeleckie wywiera na procesy ustawodawcze;

Środa, 12 września 2018 r.

Wspólne stawianie czoła globalnym wyzwaniom

22. stoi na stanowisku, że UE i Stany Zjednoczone w dalszym ciągu powinny odgrywać kluczową i konstruktywną rolę polegającą na wspólnym rozwiązywaniu konfliktów regionalnych i stawianiu czoła globalnym wyzwaniom w oparciu o zasady prawa międzynarodowego; podkreśla, że multilateralizm, do którego Europa jest głęboko przywiązana, jest coraz bardziej kwestionowany przez postawę Stanów Zjednoczonych i innych mocarstw światowych; przypomina o znaczeniu multilateralizmu w utrzymaniu pokoju i stabilności, jako środka promowania wartości wynikających z praworządności oraz w rozwiązywaniu globalnych kwestii, a także domaga się rozstrzygnięcia o nich na odpowiednich międzynarodowych forach; wyraża zatem zaniepokojenie, że niedawne jednostronne decyzje Stanów Zjednoczonych, dotyczące odstąpienia od kluczowych międzynarodowych porozumień, cofnięcia pewnych zobowiązań, osłabienia międzynarodowych zasad, opuszczenia międzynarodowych forów oraz podsycania napięć w dyplomacji i handlu, mogą odbiegać od tych wspólnych wartości oraz stanowić obciążenie dla wzajemnych stosunków i osłabiać je; wzywa UE do wykazania się jednością, stanowczością i proporcjonalnością w reakcji na tego rodzaju decyzje; wzywa zatem państwa członkowskie UE, by unikały wszelkich działań lub kroków mających na celu uzyskanie dwustronnych korzyści ze szkodą dla spójnego i wspólnego europejskiego podejścia;

23. zwraca uwagę, że inne ważne mocarstwa światowe, takie jak Rosja i Chiny, posiadają dobrze przemyślane strategie polityczne i gospodarcze, które w wielu przypadkach mogą stanowić zaprzeczenie naszych wspólnych wartości, międzynarodowych zobowiązań i samego partnerstwa transatlantyckiego oraz narażać je na szwank; przypomina, że w takiej sytuacji współpraca między UE a Stanami Zjednoczonymi ma jeszcze większe znaczenie, aby w dalszym ciągu możliwe było utrzymywanie otwartych społeczeństw oraz promowanie i ochrona naszych wspólnych praw, zasad i wartości, w tym przestrzeganie prawa międzynarodowego; w związku z tym apeluje o lepszą koordynację działań UE i Stanów Zjednoczonych w zakresie wspólnej polityki sankcji, aby poprawić jej skuteczność;

24. jest zdania, że przeciwstawienie się rosyjskim próbom wywierania presji i wpływu, destabilizacji i wykorzystywania słabości i demokratycznych wyborów zachodnich społeczeństw wymaga wspólnej odpowiedzi transatlantyckiej; w związku z tym uważa, że USA i UE powinny priorytetowo traktować skoordynowane działania w odniesieniu do Rosji, w stosownych przypadkach z udziałem NATO; w związku z tym z zaniepokojeniem przyjmuje do wiadomości oświadczenia prezydenta Stanów Zjednoczonych i prezydenta Rosji w kontekście ich spotkania w dniu 16 lipca 2018 r. w Helsinkach; przypomina o wyraźnym zagrożeniu, jakim dla naszej demokracji jest rozpowszechnianie fałszywych informacji i dezinformacja, a w szczególności źródła szkodliwej ingerencji; apeluje o ustanowienie dialogu politycznego i społecznego w celu znalezienia równowagi między anonimowością a odpowiedzialnością w mediach społecznościowych;

25. podkreśla, że bezpieczeństwo ma charakter wieloaspektowy i wielopłaszczyznowy, a jego definicja obejmuje nie tylko kwestie wojskowe, ale również środowiskowe, energetyczne, handlowe, cybernetyczne, komunikacyjne, zdrowotne, rozwojowe, humanitarne i związane z odpowiedzialnością; wyraża przekonanie, że kwestie bezpieczeństwa należy rozpatrywać w ramach szerokiego podejścia; w tym kontekście wyraża zaniepokojenie propozycją znacznego obniżenia środków budżetowych, jakie Stany Zjednoczone przeznaczają np. na budowanie państwowości w Afganistanie, na pomoc rozwojową w Afryce, na pomoc humanitarną oraz na rzecz programów, operacji i agencji ONZ;

26. podkreśla, że transatlantycka umowa handlowa, wyważona i przynosząca korzyści obydwu stronom, miałyby skutki znacznie wykraczające poza aspekty handlowe i gospodarcze;

27. uważa, że NATO jest wciąż głównym gwarantem bezpieczeństwa zbiorowego w Europie; z zadowoleniem przyjmuje potwierdzenie zaangażowania Stanów Zjednoczonych na rzecz NATO i bezpieczeństwa w Europie, a także podkreśla, że pogłębienie współpracy między UE a NATO również przyczynia się do wzmocnienia partnerstwa transatlantyckiego;

28. podkreśla znaczenie współpracy, koordynacji i efektów synergii w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony; podkreśla znaczenie lepszego wydatkowania środków na obronę oraz uważa w związku z tym, że podział obciążeń nie powinien koncentrować się jedynie na nakładach (przeznaczenie docelowo 2 % PKB na obronność), ale także na rezultatach (zdolności mierzone na podstawie gotowości sił, ich zdolności do rozmieszczenia i długotrwałego działania); przypomina, że ów ilościowy cel w zakresie nakładów przekłada się jednak na rosnące poczucie odpowiedzialności Europejczyków za swoje własne bezpieczeństwo, co stało się nieodzowne z powodu pogorszenia się ogólnej sytuacji strategicznej; wyraża zadowolenie, że UE i jej państwa członkowskie przywiązują coraz większą wagę do kwestii obronności, co prowadzi do większej efektywności wojskowej z korzyścią zarówno dla UE, jak i NATO, a także z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście obecność amerykańskich wojsk na terytorium UE; jest przekonany, że NATO wciąż odgrywa decydującą rolę w kwestii bezpieczeństwa zbiorowego Europy i jej sojuszników (art. 5 traktatu waszyngtońskiego); podkreśla, że zdolność NATO do realizowania swoich zadań jest ściśle uzależniona od intensywności stosunków transatlantyckich;

Środa, 12 września 2018 r.

29. apeluje do UE o wzmocnienie Europejskiej Unii Obrony z myślą o budowaniu zdolności gwarantujących strategiczne znaczenie UE w dziedzinie obrony i bezpieczeństwa, na przykład zdolności umożliwiających większe efekty synergii i większą skuteczność w dziedzinie wydatków na obronność, jak i w dziedzinie badań naukowych, rozwoju, zamówień publicznych, konserwacji i szkoleń między państwami członkowskimi; stoi na stanowisku, że ściślejsza współpraca w dziedzinie obrony na szczeblu UE powiększa wkład Europy na rzecz pokoju, bezpieczeństwa i stabilności w skali regionalnej i międzynarodowej, a tym samym służy również realizacji celów NATO i umacnia nasze więzi transatlantyckie; wobec tego popiera ostatnie wysiłki podejmowane z myślą o wzmocnieniu europejskich struktur obronnych, w tym Europejskiego Funduszu Obronnego i nowo ustanowionej stałej współpracy strukturalnej;

30. wyraża zadowolenie z podjęcia stałej współpracy strukturalnej oraz popiera pierwsze projekty realizowane na jej podstawie, takie jak mobilność wojskowa; podkreśla, że stała współpraca strukturalna leży zarówno w interesie UE, jak i NATO oraz powinna prowadzić do dalszego zacieśniania współpracy między tymi dwoma organizacjami i do konsolidacji filaru UE w obrębie NATO w ramach przewidzianych w konstytucjach poszczególnych krajów;

31. ponownie podkreśla potrzebę zacieśnienia współpracy między UE a Stanami Zjednoczonymi w dziedzinie cyberbezpieczeństwa i cyberobrony, mianowicie za pośrednictwem wyspecjalizowanych agencji i grup zadaniowych, takich jak Agencja Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA), Europol, Interpol, przyszłe struktury stałej współpracy strukturalnej i Europejski Fundusz Obronny, zwłaszcza w zakresie przeciwdziałania cyberatakami i wspólnego podejmowania działań mających na celu opracowanie kompleksowych i przejrzystych międzynarodowych ram określających minimalne standardy w zakresie cyberbezpieczeństwa przy jednoczesnej ochronie podstawowych wolności; uważa, że bardzo istotna jest intensywniejsza wymiana informacji wywiadowczych między UE a NATO, aby możliwe było formalne przypisywanie odpowiedzialności za cyberataki, a w rezultacie nakładanie restrykcyjnych sankcji na podmioty odpowiedzialne za cyberataki; podkreśla znaczenie podjętej przez USA europejskiej inicjatywy wzmocnienia oraz jej pozytywny wkład w bezpieczeństwo państw członkowskich UE;

32. podkreśla, że coraz większe znaczenie sztucznej inteligencji i uczenia maszynowego wymaga zacieśnienia współpracy między UE a Stanami Zjednoczonymi oraz że należy podjąć działania mające na celu pobudzenie współpracy między amerykańskimi a europejskimi przedsiębiorstwami zaawansowanych technologii w trosce o to, aby partnerstwo w dziedzinie rozwoju i stosowania przynosiło jak najlepsze rezultaty;

33. apeluje do Kongresu Stanów Zjednoczonych o objęcie Parlamentu Europejskiego programem wymiany informacji o zagrożeniach cybernetycznych, w którym uczestniczą parlamenty Australii, Kanady, Nowej Zelandii i Zjednoczonego Królestwa;

34. podkreśla potrzebę wspólnego podejścia do kwestii uregulowania działalności platform cyfrowych oraz zadbania o ich większą odpowiedzialność, aby poddać pod dyskusję kwestie takie jak cenzura w sieci, prawo autorskie, prawa posiadaczy praw, dane osobowe i pojęcie neutralności sieci; ponownie podkreśla potrzebę współpracy z myślą o propagowaniu otwartego, interoperacyjnego i bezpiecznego środowiska internetowego, opartego na modelu zarządzania z udziałem wielu zainteresowanych stron, w ramach którego to modelu promuje się prawa człowieka, demokrację, praworządność i wolność słowa oraz który sprzyja dobrobytowi gospodarczemu i innowacjom przy jednoczesnym poszanowaniu prywatności i ochronie przed podstępem, oszustwem i kradzieżą; apeluje o wspólne wysiłki w celu opracowania norm i regulacji, a także o dążenie do stosowania prawa międzynarodowego w odniesieniu do cyberprzestrzeni;

35. ponownie podkreśla, że neutralność sieci jest zapisana w prawie UE; wyraża ubolewanie z powodu decyzji Federalnej Komisji Łączności o uchyleniu przepisów dotyczących neutralności sieci; wyraża zadowolenie z powodu niedawnego głosowania w Senacie Stanów Zjednoczonych nad uchyleniem tej decyzji; apeluje do Kongresu Stanów Zjednoczonych o poparcie tej decyzji, aby utrzymać otwarte i bezpieczne środowisko internetowe, które nie pozwoli na dyskryminacyjne traktowanie treści publikowanych online;

36. podkreśla potrzebę odpowiednich negocjacji w sprawie standaryzacji, zwłaszcza w kontekście coraz szybszego rozwoju technologii, w szczególności technologii informacyjnych;

37. wskazuje, że ważnym elementem w ramach intensyfikowania wysiłków podejmowanych przez UE i Stany Zjednoczone w dziedzinie przeciwdziałania terroryzmowi jest ochrona infrastruktury krytycznej, w tym również promowanie wspólnych standardów oraz dążenie do kompatybilności i interoperacyjności, a także kompleksowe podejście do zwalczania terroryzmu, również poprzez koordynację na forach regionalnych, wielostronnych i globalnych, jak i współpraca w zakresie wymiany danych dotyczących działalności terrorystycznej; ponownie podkreśla potrzebę wspierania mechanizmów takich jak europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróże i inne wspólne przedsięwzięcia, które w znacznym stopniu mogą przyczynić się do zwalczania terroryzmu i ekstremizmu oraz ułatwić przeciwdziałanie tym zjawiskom; przypomina obydwu stronom, że walka z terroryzmem musi się odbywać w granicach prawa międzynarodowego i w oparciu o wartości demokratyczne, a także z pełnym poszanowaniem swobód obywatelskich i podstawowych praw człowieka;

Środa, 12 września 2018 r.

38. wyraża zaniepokojenie z powodu niedawnego powołania Giny Haspel na stanowisko dyrektora Centralnej Agencji Wywiadowczej (CIA), a to z uwagi na jej słabe wyniki w dziedzinie przestrzegania praw człowieka, w tym również jej współudział w prowadzonym przez CIA programie tajnego przetrzymywania i wydawania osób;

39. jest bardzo zaniepokojony doniesieniami o tym, że administracja Stanów Zjednoczonych eliminuje nieliczne ograniczenia obowiązujące w ramach programu wykorzystywania statków bezałogowych, co zwiększa ryzyko wystąpienia ofiar cywilnych i dokonywania bezprawnych zabójstw, a także pogłębia brak przejrzystości w odniesieniu do programu wykorzystywania dronów przez Stany Zjednoczone i do pomocy, jakiej niektóre państwa członkowskie UE udzielają USA; apeluje do Stanów Zjednoczonych i państw członkowskich UE o zadbanie o to, aby wykorzystywanie uzbrojonych bezałogowych statków powietrznych było zgodne z zobowiązaniami wynikającymi z prawa międzynarodowego, w tym międzynarodowego prawa w zakresie praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarne, a także o to, by ustanowiono solidne wiążące normy w zakresie udzielania wszelkiej pomocy w ramach operacji z wykorzystaniem dronów o skutkach śmiertelnych;

40. podkreśla, że UE i Stany Zjednoczone muszą zwalczać zjawisko uchylania się od opodatkowania i inne przestępstwa finansowe oraz dbać o przejrzystość;

41. zachęca do dalszego zacieśniania współpracy w dziedzinie zwalczania zjawiska uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania, prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, zwłaszcza w ramach umowy między UE a Stanami Zjednoczonymi w sprawie programu śledzenia środków finansowych należących do terrorystów, którą to umowę należy wzmocnić w taki sposób, aby obejmowała ona również dane na temat przepływów finansowych związanych z zagraniczną ingerencją lub nielegalnymi operacjami wywiadowczymi; apeluje ponadto do UE i Stanów Zjednoczonych o współpracę w ramach OECD w celu przeciwdziałania uchylaniu się od opodatkowania oraz agresywnemu planowaniu podatkowemu poprzez ustanowienie międzynarodowych zasad i norm, aby rozwiązać ten globalny problem; podkreśla, że ciągła współpraca w zakresie egzekwowania prawa ma kluczowe znaczenie dla poprawy naszego wspólnego bezpieczeństwa, wobec czego wzywa Stany Zjednoczone do dwu- i wielostronnej współpracy w tej dziedzinie; wyraża ubolewanie z powodu częściowego uchylenia ustawy Dodda i Franka, w wyniku czego znacznie zmniejszył się nadzór nad amerykańskimi bankami;

42. podkreśla nieusunięte jeszcze niedociągnięcia tarczy prywatności w odniesieniu do przestrzegania praw podstawowych podmiotów danych; z zadowoleniem przyjmuje i popiera apele skierowane do ustawodawcy w Stanach Zjednoczonych o przyjęcie zbiorczego aktu prawnego dotyczącego ochrony prywatności i danych; zwraca uwagę, że ochrona danych osobowych jest w Europie prawem podstawowym i że w USA nie ma regulacji porównywalnych z nowym ogólnym rozporządzeniem UE o ochronie danych;

43. przypomina o powszechnej solidarności na szczeblu transatlantyckim w odpowiedzi na próbę otrucia S. Skripala w Salisbury, co doprowadziło do wydalenia rosyjskich dyplomatów przez 20 państw członkowskich UE, Kanadę, Stany Zjednoczone, Norwegię i pięć państw aspirujących do członkostwa w UE;

44. ponownie wyraża zaniepokojenie z powodu odrzucenia przez Kongres w marcu 2017 r. zasady zaproponowanej przez Federalną Komisję Łączności i dotyczącej „ochrony prywatności klientów korzystających z usług sieci szerokopasmowych i innych usług telekomunikacyjnych”, co w praktyce oznacza odstąpienie od przepisów w sprawie ochrony prywatności w łączności szerokopasmowej, które wymagałyby od dostawców usług internetowych uzyskania od konsumentów jednoznacznej zgody przed sprzedażem lub udostępnieniem agencjom reklamowym i innym przedsiębiorstwom danych o przeglądanych stronach internetowych i innych informacjach o charakterze prywatnym; uważa to za kolejne zagrożenie dla gwarancji prywatności w Stanach Zjednoczonych;

45. przypomina, że Stany Zjednoczone jako jedyne państwo nienależące do UE i znajdujące się w unijnym wykazie państw objętych ruchem bezwizowym nie umożliwia bezwizowego wjazdu na swoje terytorium obywatelom wszystkich państw członkowskich UE; wzywa Stany Zjednoczone do jak najszybszego objęcia pięciu zainteresowanych państw członkowskich UE (Bułgarii, Chorwacji, Cypru, Polski i Rumunii) amerykańskim programem znoszenia wiz; przypomina, że Komisja jest prawnie zobowiązana do przyjęcia w ciągu 24 miesięcy od daty publikacji stosownych powiadomień – odnośny termin upłynął w dniu 12 kwietnia 2016 r. – aktu delegowanego tymczasowo zawieszającego zwolnienie z obowiązku wizowego obywateli państw trzecich, które nie zniosły obowiązku wizowego wobec obywateli niektórych państw członkowskich; na podstawie art. 265 TFUE apeluje do Komisji o przyjęcie wymaganego aktu delegowanego;

46. podkreśla, że UE angażuje się na rzecz umacniania demokracji, praw człowieka i praworządności, a także na rzecz większego dobrobytu, stabilności, odporności i bezpieczeństwa swoich sąsiadów w pierwszej kolejności przy pomocy środków innych niż wojskowe, zwłaszcza poprzez wdrażanie układów o stowarzyszeniu; w związku z tym wzywa UE i Stany Zjednoczone do wzmocnienia współpracy i do lepszej koordynacji działań, projektów i stanowisk dotyczących krajów sąsiadujących z UE, zarówno na Wschodzie, jak i na Południu; przypomina, że unijne strategie polityczne o charakterze rozwojowym i humanitarnym na całym świecie również przyczyniają się do poprawy globalnego bezpieczeństwa;

Środa, 12 września 2018 r.

47. pochwała strategiczne ukierunkowanie i otwartość Stanów Zjednoczonych na Bałkany i przypomina, że region ten stanowi wyzwanie dla Europy i dla bezpieczeństwa całego kontynentu; wobec tego zwraca się do Stanów Zjednoczonych o przyłączenie się do dalszych wspólnych działań na Bałkanach Zachodnich, w szczególności na rzecz wzmocnienia praworządności, demokracji, wolności słowa i współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa; zaleca więcej wspólnych działań, takich jak w dziedzinie zwalczania korupcji i rozwoju instytucjonalnego, aby zapewnić większe bezpieczeństwo, większą stabilność i odporność oraz większy dobrobyt gospodarczy w krajach tego regionu, a także zaleca odgrywanie pewnej roli, jeżeli chodzi o rozwiązywanie długotrwałych problemów; jest zdania, że UE i Stany Zjednoczone powinny zainicjować nowy dialog na wysokim szczeblu na temat Bałkanów Zachodnich w celu upewnienia się, że cele polityczne i programy pomocy są zbieżne, a ponadto powinny podejmować właściwe środki;

48. apeluje do UE i Stanów Zjednoczonych o odgrywanie aktywniejszej i skuteczniejszej roli w procesie rozwiązywania konfliktu na terytorium Ukrainy, o popieranie wszelkich wysiłków na rzecz trwałego pokojowego rozwiązania, umożliwiającego poszanowanie jedności, suwerenności i integralności terytorialnej Ukrainy oraz przewidującego oddanie Ukrainie Krymu, a także o domaganie się przeprowadzenia reform oraz o wspieranie tych reform i rozwoju gospodarczego na Ukrainie, gdyż procesy te muszą być w pełni zgodne z zobowiązaniami tego kraju i zaleceniami organizacji międzynarodowych; wyraża głębokie rozczarowanie utrzymującym się brakiem postępów we wdrażaniu porozumień mińskich oraz pogorszeniem się bezpieczeństwa i sytuacji humanitarnej we wschodniej Ukrainie; stwierdza w związku z tym, że sankcje wobec Rosji są nadal konieczne i że Stany Zjednoczone powinny koordynować swoje działania z UE; apeluje o ściślejszą współpracę w tej kwestii między wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawicielką specjalnym przedstawicielem Stanów Zjednoczonych ds. Ukrainy;

49. przypomina również, jak ważne z perspektywy UE i Stanów Zjednoczonych jest poszukiwanie rozwiązania zamrożonych konfliktów w Gruzji i Mołdawii;

50. przypomina, że porządek międzynarodowy opiera się na poszanowaniu umów międzynarodowych; w związku z tym wyraża ubolewanie z powodu decyzji Stanów Zjednoczonych o niezatwierdzeniu konkluzji ze szczytu G-7 w Kanadzie; ponownie podkreśla swoje zaangażowanie na rzecz prawa międzynarodowego i uniwersalnych wartości, w szczególności na rzecz rozliczalności, nierozprzestrzeniania broni jądrowej i pokojowego rozstrzygnięcia sporów; podkreśla, że spójność naszej strategii w zakresie nierozprzestrzeniania broni jądrowej ma kluczowe znaczenie dla naszej wiarygodności jako jednego z najważniejszych podmiotów i negocjatorów w skali globalnej; wzywa UE i Stany Zjednoczone do współpracy na rzecz ułatwienia rozbrojenia jądrowego oraz w sprawie skutecznych środków ograniczania zagrożenia jądrowego;

51. podkreśla, że porozumienie jądrowe z Iranem jest ważnym wielostronnym porozumieniem i dużym osiągnięciem dyplomacji wielostronnej i unijnej z korzyścią dla stabilności w regionie; przypomina, że UE jest zdecydowana dołożyć wszelkich starań, by utrzymać porozumienie jądrowe z Iranem, gdyż stanowi ono jeden z najważniejszych filarów międzynarodowego systemu służącego nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, ma znaczenie również w przypadku Korei Północnej oraz jest zasadniczym elementem bezpieczeństwa i stabilności w regionie; ponownie podkreśla potrzebę bardziej krytycznego przyjrzenia się – w ramach odpowiednich formatów i na odpowiednich forach – działalności Iranu związanej z pociskami balistycznymi i stabilnością w regionie, zwłaszcza zaangażowaniu Iranu w różne konflikty w regionie, oraz sytuacji w zakresie praw człowieka i praw mniejszości w Iranie, gdyż jest to wyłączone z zakresu porozumienia jądrowego; podkreśla, że współpraca transatlantycka dotycząca tych kwestii ma kluczowe znaczenie; podkreśla, że zgodnie z licznymi sprawozdaniami Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej Iran wypełnia swoje zobowiązania wynikające z porozumienia jądrowego; ostro krytykuje decyzję prezydenta Trumpa o jednostronnym odrzuceniu porozumienia jądrowego oraz wprowadzeniu środków eksterytorialnych w stosunku do przedsiębiorstw z UE prowadzących działalność w Iranie; podkreśla, że UE jest zdeterminowana chronić interesy swoje oraz swoich przedsiębiorstw i inwestorów w obliczu eksterytorialnych skutków amerykańskich sankcji; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje decyzję o uruchomieniu „rozporządzenia blokującego” mającego na celu ochronę interesów handlowych UE w Iranie przed wpływem eksterytorialnych sankcji Stanów Zjednoczonych oraz wzywa Radę, Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych do podjęcia wszelkich dalszych środków, które zostaną uznane za niezbędne, w celu utrzymania porozumienia jądrowego;

52. wyraża zaniepokojenie z powodu polityki Stanów Zjednoczonych w dziedzinie bezpieczeństwa oraz ich polityki handlowej w Azji Wschodniej i Południowo-Wschodniej, w tym również z powodu próżni politycznej będącej rezultatem wycofania się Stanów Zjednoczonych z Partnerstwa Transpacyficznego; ponownie podkreśla znaczenie konstruktywnego zaangażowania się UE w regionie Azji Wschodniej i Południowo-Wschodniej oraz w regionie Pacyfiku, a także z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście aktywną politykę handlową UE w tej części świata oraz inicjatywy UE związane z bezpieczeństwem, czego wyrazem są w szczególności w konkluzje Rady w sprawie zacieśniania współpracy UE w zakresie bezpieczeństwa w Azji i w stosunkach z tym kontynentem, również z uwagą na równowagę polityczną i gospodarczą;

Środa, 12 września 2018 r.

53. wyraża zadowolenie z powodu podjęcia nowego dialogu na wysokim szczeblu z Koreą Północną i z ostatniego szczytu w Singapurze, który odbył się w dniu 12 czerwca 2018 r., a także przypomina, że rozmowy te, po których nie widać jeszcze konkretnych i dających się zweryfikować rezultatów, mają na celu pokojowe zażegnanie napięciom, a tym samym dążenie do pokoju w skali regionalnej i globalnej oraz zapewnienie bezpieczeństwa i stabilności; podkreśla, że jednocześnie społeczność międzynarodowa, w tym UE i Stany Zjednoczone, musi utrzymać presję na Koreę Północną, dopóki kraj ten nie przeprowadzi wiarygodnej denuklearyzacji poprzez ratyfikowanie Traktatu o całkowitym zakazie prób jądrowych oraz zezwolenie Komisji Przygotowawczej Organizacji do spraw Traktatu o Całkowitym Zakazie Prób Jądrowych i Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej na udokumentowanie jego denuklearyzacji; wyraża zaniepokojenie z powodu niewystarczających postępów Korei Północnej na drodze ku denuklearyzacji, co w dniu 24 sierpnia 2018 r. skłoniło prezydenta Trumpa do odwołania zaplanowanych w Korei Północnej rozmów z sekretarzem stanu Mike'em Pompeo;

54. przypomina Stanom Zjednoczonym, że nadal nie ratyfikowały Traktatu o całkowitym zakazie prób jądrowych, mimo że stanowią one państwo wymienione w załączniku II, którego podpis jest konieczny do wejścia w życie traktatu; ponawia apel wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel do światowych przywódców o ratyfikowanie traktatu; zachęca Stany Zjednoczone do jak najszybszej ratyfikacji traktatu i do dalszego wspierania Komisji Przygotowawczej Organizacji do spraw Traktatu o Całkowitym Zakazie Prób Jądrowych poprzez przekonywanie pozostałych państw wymienionych w załączniku II do ratyfikacji traktatu;

55. domaga się przestrzegania międzynarodowego prawa morskiego, również na Morzu Południowochińskim; w związku z tym zwraca się do Stanów Zjednoczonych o ratyfikowanie Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza;

56. apeluje o zacieśnienie współpracy między UE a Stanami Zjednoczonymi w celu pokojowego rozwiązywania konfliktów regionalnych i zakończenia wojny zastępczej w Syrii, gdyż brak wspólnej strategii szkodzi pokojowemu rozwiązywaniu konfliktów, a także zwraca się do wszystkich stron i podmiotów regionalnych zaangażowanych w konflikt o niestosowanie przemocy i niepodejmowanie żadnych działań mogących doprowadzić do pogorszenia sytuacji; ponownie potwierdza nadrzędny charakter procesu genewskiego, prowadzonego pod przewodnictwem ONZ, w kwestii rozwiązania konfliktu w Syrii, co jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2254, wynegocjowaną przez strony konfliktu przy wsparciu najważniejszych podmiotów międzynarodowych i regionalnych; apeluje o pełne wdrożenie i przestrzeganie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, które są łamane przez kraje będące uczestnikami negocjacji z Astany; wzywa do podjęcia wspólnych działań gwarantujących organizacjom humanitarnym nieograniczony dostęp do potrzebujących, a także do przeprowadzenia niezależnego, bezstronnego, starannego i wiarygodnego dochodzenia oraz do ścigania osób odpowiedzialnych; apeluje o wspieranie m.in. prac prowadzonych w ramach międzynarodowego, bezstronnego i niezależnego mechanizmu w sprawie zbrodni międzynarodowych popełnionych w Syryjskiej Republice Arabskiej od marca 2012 r.;

57. przypomina, że UE popiera wznowienie konstruktywnego procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie, mającego na celu doprowadzenie do rozwiązania dwupaństwowego w oparciu o granice z 1967 r., którego wynikiem byłoby niezależne, demokratyczne i zdolne do samostanowienia państwo palestyńskie sąsiadujące i współistniejące w warunkach pokoju i bezpieczeństwa z bezspornym państwem Izrael i innymi sąsiadami, a także podkreśla, że należy unikać wszelkich działań osłabiających te wysiłki; w związku z tym głęboko ubolewa z powodu jednostronnej decyzji rządu Stanów Zjednoczonych o przeniesieniu ambasady w Tel Awiwu do Jerozolimy oraz o formalnym uznaniu Jerozolimy za stolicę Izraela; podkreśla, że kwestia Jerozolimy musi zostać rozwiązana w ostatecznym porozumieniu pokojowym między Izraelczykami a Palestyńczykami; podkreśla, że należy wzmocnić wspólny plan działania, a także zwraca uwagę, iż Stany Zjednoczone powinny koordynować swoje działania pokojowe na Bliskim Wschodzie z partnerami z Europy;

58. wyraża uznanie dla UNRWA i jej wyspecjalizowanego personelu za imponującą i niezbędną pracę humanitarną i rozwojową na rzecz uchodźców palestyńskich (na Zachodnim Brzegu Jordanu, w tym we Wschodniej Jerozolimie, w Strefie Gazy, Jordanii, Libanie i Syrii), która ma kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa i stabilności w regionie; głęboko ubolewa nad decyzją administracji USA o ograniczeniu finansowania UNRWA i domaga się, by USA ponownie przemyślały tę decyzję; podkreśla konsekwentne poparcie Parlamentu Europejskiego i Unii Europejskiej dla agencji i zachęca państwa członkowskie UE do zapewnienia dodatkowych środków finansowych, żeby zagwarantować trwałość działań UNRWA w perspektywie długoterminowej;

59. zachęca do dalszej globalnej współpracy między UE a Stanami Zjednoczonymi w ramach programów promujących demokrację, wolność mediów, wolne i uczciwe wybory oraz ochronę praw człowieka, w tym również praw uchodźców i migrantów, kobiet oraz mniejszości etnicznych i religijnych; podkreśla znaczenie takich wartości jak dobre rządy, odpowiedzialność, przejrzystość oraz praworządność, które stanowią podstawę ochrony praw człowieka; przypomina, że UE zdecydowanie i zasadniczo sprzeciwia się stosowaniu kary śmierci oraz opowiada się za powszechnym moratorium na jej wykonywanie z myślą o całkowitym zniesieniu kary śmierci na świecie; podkreśla potrzebę współpracy w zapobieganiu kryzysom, budowaniu pokoju i reagowaniu na nadzwyczajne sytuacje humanitarne;

60. ponownie podkreśla, że UE i Stany Zjednoczone mają wspólne interesy w Afryce, gdzie muszą koordynować i zwiększyć wsparcie na szczeblu lokalnym, regionalnym i wielonarodowym na rzecz dobrych rządów, demokracji, praw człowieka, zrównoważonego rozwoju społecznego, ochrony środowiska, zarządzania migracją i gospodarką, a także na rzecz bezpieczeństwa, pokojowego rozwiązywania konfliktów regionalnych, zwalczania korupcji i nielegalnych transakcji finansowych oraz przeciwdziałania przemocy i terroryzmowi; jest zdania, że lepsza koordynacja między UE a Stanami Zjednoczonymi, w tym również poprzez pogłębiony dialog polityczny i opracowywanie wspólnych strategii dotyczących Afryki, z należyтым uwzględnieniem opinii organizacji regionalnych i ugrupowań subregionalnych, pozwoliłoby na skuteczniejsze działania i lepsze wykorzystanie zasobów;

Środa, 12 września 2018 r.

61. podkreśla znaczenie wspólnych interesów politycznych, gospodarczych i w dziedzinie bezpieczeństwa, jakie UE i Stany Zjednoczone mają w odniesieniu do strategii gospodarczych krajów takich jak Chiny i Rosja, a także przypomina, że wspólne działania, w tym również na szczeblu WTO, mogłyby pomóc w rozwiązaniu takich problemów jak obecny brak równowagi w kontekście globalnego handlu i sytuacja na Ukrainie; wzywa administrację Stanów Zjednoczonych do zaprzestania blokowania nominacji sędziów do Organu Apelacyjnego WTO; podkreśla konieczność zacieśnienia współpracy w kwestii reagowania na chińską strategię „Jeden pas i jeden szlak”, w tym również poprzez rozwijanie współpracy w tej kwestii między UE a Stanami Zjednoczonymi, Indiami, Japonią i Australią w ramach czterostronnego dialogu na temat bezpieczeństwa;

62. wskazuje na potrzebę ściślejszej współpracy w zakresie polityki wobec Arktyki, szczególnie w ramach Rady Arktycznej, zwłaszcza że wraz ze zmianą klimatu mogą powstać nowe szlaki nawigacyjne, a zasoby naturalne mogą stać się dostępne;

63. z przekonaniem utrzymuje, że migracja jest zjawiskiem globalnym, w związku z czym należy się nią zajmować w ramach współpracy, partnerstwa i ochrony praw człowieka oraz z myślą o bezpieczeństwie, ale również poprzez zarządzanie szlakami migracyjnymi i stosowanie globalnego podejścia na szczeblu ONZ w oparciu o poszanowanie prawa międzynarodowego, zwłaszcza konwencji genewskiej z 1951 r. i protokołu dołączonego do niej w 1967 r.; z zadowoleniem przyjmuje dotychczasowe wysiłki w ramach ONZ na rzecz osiągnięcia globalnego porozumienia w sprawie bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji oraz globalnego porozumienia w sprawie uchodźców, a także z ubolewaniem przyjmuje decyzję Stanów Zjednoczonych z grudnia 2017 r. o wycofaniu się z rozmów; apeluje o wspólną strategię polityczną w celu przeciwdziałania podstawowym przyczynom migracji;

64. opowiada się za zacieśnianiem współpracy między UE a Stanami Zjednoczonymi w dziedzinie energii, w tym również ze źródeł odnawialnych, w oparciu o ramy, jakie stanowi Rada ds. Energii UE-USA; w związku z tym ponawia apele o kontynuowanie posiedzeń; apeluje ponadto o ściślejszą współpracę w dziedzinie badań naukowych nad energią i w zakresie nowych technologii, a także o zacieśnienie współpracy w celu ochrony infrastruktury energetycznej przed cyberatakami; podkreśla potrzebę współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa dostaw energii oraz domaga się dodatkowych wyjaśnień na temat przyszłej roli Ukrainy jako kraju tranzytowego;

65. podkreśla obawy dotyczące gazociągu Nord Stream II oraz związanego z nim ryzyka podziałów w kwestii bezpieczeństwa energetycznego i solidarności między państwami członkowskimi, a także z zadowoleniem przyjmuje wsparcie Stanów Zjednoczonych na rzecz bezpieczeństwa energetycznego w Europie;

66. ubolewa z powodu wycofania się Stanów Zjednoczonych z porozumienia paryskiego, ale wyraża uznanie dla nieustających wysiłków osób fizycznych, przedsiębiorstw, miast i stanów federalnych w USA, które nadal starają się realizować cele porozumienia paryskiego i zwalczać zmianę klimatu, a także podkreśla potrzebę głębszej współpracy między UE a tymi podmiotami; zwraca uwagę, że zmiana klimatu nie stanowi już elementu strategii Stanów Zjednoczonych w dziedzinie bezpieczeństwa narodowego; potwierdza zaangażowanie UE na rzecz porozumienia paryskiego oraz programu działań ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030, a także podkreśla konieczność ich wdrożenia, aby zagwarantować globalne bezpieczeństwo i stworzyć bardziej zrównoważone społeczeństwo i gospodarkę; jednocześnie przypomina, że przejście na zieloną gospodarkę stwarza wiele możliwości, jeżeli chodzi o powstawanie nowych miejsc pracy i generowanie wzrostu gospodarczego;

67. zachęca do dalszej współpracy w dziedzinie innowacji, nauki i technologii oraz wzywa do odnowienia porozumienia między UE a Stanami Zjednoczonymi o współpracy naukowej i technologicznej;

Obrona opartego na zasadach porządku wymiany handlowej w trudnych czasach

68. zauważa, że w 2017 r. Stany Zjednoczone stanowiły największy rynek dla wywozu z UE i były drugim co do wielkości źródłem przywozu do UE; zauważa, że deficyty i nadwyżki handlowe między UE a Stanami Zjednoczonymi są różne w zależności od tego, czy mowa o handlu towarami, handlu usługami, handlu elektronicznym czy bezpośrednich inwestycjach zagranicznych; podkreśla, że stosunki handlowe i inwestycyjne między UE a USA – najrozleglejsze na świecie i od zawsze bazujące na wspólnych wartościach – są jednym z najważniejszych czynników napędzających wzrost gospodarczy i wymianę handlową na świecie oraz przyczyniających się do globalnego dobrobytu; ponadto zauważa, że w handlu towarami ze Stanami Zjednoczonymi UE ma nadwyżkę w wysokości 147 mld USD; zauważa, że przedsiębiorstwa z UE zatrudniają w Stanach Zjednoczonych 4,3 mln pracowników;

69. podkreśla, że UE i Stany Zjednoczone to dwa kluczowe podmioty w zglobalizowanym świecie, który zmienia się w bezprecedensowym tempie i na niespotykaną wcześniej skalę, a biorąc pod uwagę wspólne wyzwania, współpraca i skoordynowane działania w kwestiach polityki handlowej z myślą o kształtowaniu przyszłego wielostronnego systemu handlu oraz globalnych standardów leżą we wspólnym interesie UE i Stanów Zjednoczonych;

Środa, 12 września 2018 r.

70. wskazuje na kluczową rolę WTO w systemie wielostronnym, ponieważ jest to najlepszy gwarant otwartego, uczciwego i opartego na zasadach systemu, który uwzględni i równoważy liczne zróżnicowane interesy swoich członków; ponawia poparcie na rzecz dalszego wzmacniania wielostronnego systemu handlowego; popiera działania podejmowane przez Komisję na rzecz dalszej współpracy ze Stanami Zjednoczonymi w celu znalezienia pozytywnej i wspólnej odpowiedzi na obecne wyzwania instytucjonalne i systemowe;

71. podkreśla rolę WTO w rozstrzygnięciu sporów związanych z handlem; wzywa wszystkich członków WTO do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu rozstrzygnięcia sporów WTO; w związku z tym wyraża ubolewanie, że Stany Zjednoczone blokują nowe nominacje przy obsadzaniu wolnych stanowisk w Organie Apelacyjnym, co zagraża samemu funkcjonowaniu systemu rozstrzygnięcia sporów WTO; wzywa Komisję i wszystkich członków WTO do przeanalizowania sposobów przezwyciężenia impasu w powoływaniu nowych sędziów do Organu Apelacyjnego WTO, w razie potrzeby w drodze zreformowania systemu rozstrzygnięcia sporów; uważa, że reformy takie mogłyby mieć na celu osiągnięcie jak najwyższego poziomu skuteczności i niezależności systemu przy jednoczesnym zachowaniu zgodności z wartościami i ogólnym podejściem, którego UE broni nieustannie od czasu utworzenia WTO, takimi jak w szczególności promowanie wolnego i uczciwego handlu w wymiarze globalnym zgodnie z zasadą praworządności, a także potrzeba wypełnienia przez wszystkich członków WTO wszystkich zobowiązań podjętych w ramach tej organizacji;

72. wyraża ubolewanie z powodu braku postępów na 11. konferencji ministerialnej WTO (MC11), z zadowoleniem przyjmuje jednak podpisanie wspólnego oświadczenia w sprawie zlikwidowania nieuczciwych praktyk protekcyjnych i zakłócających rynek, stosowanych przez Stany Zjednoczone, UE i Japonię, co podkreślono również w oświadczeniu wydanym przez G-20 w lipcu 2017 r.; apeluje o dalszą współpracę ze Stanami Zjednoczonymi i Japonią w tej dziedzinie w celu wyeliminowania nieuczciwych praktyk handlowych, takich jak dyskryminacja, ograniczanie dostępu do rynku, dumping i dotacje;

73. wzywa Komisję do ustanowienia planu prac ze Stanami Zjednoczonymi i innymi członkami WTO, dotyczącego zniesienia dotacji zakłócających funkcjonowanie rynku w sektorze bawełny i w sektorze rybołówstwa (zwłaszcza w odniesieniu do nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów); wzywa do współpracy na rzecz postępów w realizacji wielostronnego programu w zakresie takich nowych kwestii jak handel elektroniczny, w tym rozwój cyfrowy, ułatwianie inwestycji, relacje między handlem a środowiskiem oraz między handlem a problematyką płci, a także na rzecz promowania konkretnej polityki ułatwiającej uczestnictwo mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw w światowej gospodarce;

74. apeluje do UE i Stanów Zjednoczonych o promowanie współpracy na szczeblu międzynarodowym w celu wzmocnienia porozumień międzynarodowych w dziedzinie zamówień publicznych, zwłaszcza Porozumienia w sprawie zamówień rządowych;

75. apeluje do Komisji o nawiązanie dialogu ze Stanami Zjednoczonymi z myślą o wznowieniu negocjacji dotyczących wielostronnej umowy w sprawie towarów środowiskowych i porozumienia w sprawie handlu usługami;

76. apeluje do UE i Stanów Zjednoczonych o połączenie zasobów w celu zwalczania nieuczciwych strategii i praktyk handlowych, przy jednoczesnym poszanowaniu zasad wielostronnych i procedur rozstrzygnięcia sporów w ramach WTO oraz unikaniu działań jednostronnych, ponieważ są one szkodliwe dla wszystkich globalnych łańcuchów wartości, w ramach których działają przedsiębiorstwa z UE i USA; głęboko ubolewa z powodu niepewności w międzynarodowym systemie handlowym w związku ze stosowaniem przez Stany Zjednoczone instrumentów i narzędzi politycznych (np. pkt 232 z 1962 r. i pkt 301 z 1974 r.), które ustanowiono przed powstaniem WTO i jej systemu rozstrzygnięcia sporów; w związku z tym zauważa, że decyzji Stanów Zjednoczonych o nałożeniu ceł na stal i aluminium na mocy pkt 232 nie można uzasadnić przesłankami bezpieczeństwa narodowego oraz wzywa USA do całkowitego i stałego wyłączenia UE i innych sojuszników z zakresu stosowania tych środków; wzywa Komisję do zdecydowanej reakcji, jeżeli cła te będą stosowane jako sposób na ograniczenie wywozu z UE; podkreśla ponadto, że wszelkie sankcje o charakterze odwetowym, które mogą zostać nałożone przez Stany Zjednoczone na europejskie towary po opublikowaniu sprawozdania Organu Apelacyjnego w sprawie zgodności w związku ze skargą wniesioną przez Stany Zjednoczone przeciwko UE z powodu działań mających wpływ na handel dużymi cywilnymi statkami powietrznymi, byłyby bezpodstawne, ponieważ WTO odrzuciła 204 z 218 roszczeń wysuniętych przez Stany Zjednoczone i oczekuje się kolejnego sprawozdania w powiązanej sprawie przeciwko niezgodnym z prawem dotacjom udzielanym przez Stany Zjednoczone;

77. przyjmuje do wiadomości kontynuację współpracy dwustronnej między UE a Stanami Zjednoczonymi odnośnie do szerokiego zakresu kwestii regulacyjnych, co obrazuje niedawno zawarta umowa dwustronna w sprawie wymogów ostrożnościowych dotyczących ubezpieczeń i reasekuracji lub umowa o wzajemnym uznawaniu inspekcji przeprowadzanych u producentów leków; wzywa Komisję i Radę do pełnego poszanowania roli Parlamentu Europejskiego w tym procesie;

78. podkreśla, że własność intelektualna odgrywa kluczową rolę w gospodarce zarówno UE, jak i Stanów Zjednoczonych; apeluje do obydwu stron o wspieranie badań i innowacji po obu stronach Atlantyku oraz o zagwarantowanie wysokiego poziomu ochrony własności intelektualnej i dopilnowanie, by podmioty tworzące wysokiej jakości innowacyjne produkty mogły dalej prowadzić taką działalność;

Środa, 12 września 2018 r.

79. apeluje do UE i Stanów Zjednoczonych o poprawę dostępu do rynku dla wywozu realizowanego przez małe i średnie przedsiębiorstwa do Stanów Zjednoczonych i do UE dzięki poprawie przejrzystości obowiązujących przepisów oraz otwarciu rynków po obu stronach Atlantyku, na przykład za pośrednictwem portalu dla małych i średnich przedsiębiorstw;

80. podkreśla znaczenie rynku Stanów Zjednoczonych dla małych i średnich przedsiębiorstw z UE; wzywa UE i Stany Zjednoczone do zajęcia się kwestią nieproporcjonalnego wpływu taryf celnych, barier pozataryfowych i barier technicznych w handlu na małe i średnie przedsiębiorstwa po obu stronach Atlantyku nie tylko w drodze obniżenia cel, lecz również uproszczenia procedur celnych oraz wprowadzenia ewentualnych nowych mechanizmów mających na celu pomoc małym i średnim przedsiębiorstwom w wymianie doświadczeń i najlepszych praktyk przy zakupie i sprzedaży na rynkach UE i USA;

81. apeluje do UE i Stanów Zjednoczonych, by w ramach współpracy dwustronnej przestały konkurować między sobą w kwestiach podatkowych, ponieważ doprowadzi to jedynie do spadku inwestycji w obu gospodarkach;

82. wzywa UE i Stany Zjednoczone, aby porozumiały się co do ram dla handlu elektronicznego, zgodnych z ramami prawnymi i umowami obowiązującymi każdą ze stron oraz przepisami w sprawie ochrony danych i prywatności danych, które mają szczególne znaczenie dla sektora usług; podkreśla w tym względzie, że UE i Stany Zjednoczone powinny pracować wspólnie nad zachęceniem krajów trzecich do przyjęcia wysokich standardów ochrony danych;

83. wzywa UE i Stany Zjednoczone do zacieśnienia współpracy w dziedzinie zmiany klimatu; apeluje do UE i Stanów Zjednoczonych o wykorzystanie obecnych i przyszłych negocjacji handlowych na wszystkich szczeblach z myślą o tym, aby stosowano normy uzgodnione na szczeblu międzynarodowym, takie jak porozumienie paryskie, wspierano handel towarami, które są bezpieczne dla środowiska, w tym ekotechnologię, oraz by doszło do globalnej transformacji energetyki w oparciu o jasny i skoordynowany program działań na rzecz handlu międzynarodowego, zarówno w celu ochrony środowiska, jak i tworzenia miejsc pracy oraz generowania wzrostu gospodarczego;

84. uważa, że potencjalne nowe porozumienie w sprawie stosunków handlowych i inwestycyjnych między UE a USA nie może być negocjowane pod presją ani w obliczu zagrożenia oraz że w interesie UE leży jedynie szerokie, ambitne, wyważone i kompleksowe porozumienie obejmujące wszystkie dziedziny handlu; w związku z tym zauważa, że korzystne mogłoby okazać się ustanowienie ewentualnego konkretnego i trwałego mechanizmu współpracy regulacyjnej i konsultacyjnej; apeluje do Komisji o wznowienie negocjacji ze Stanami Zjednoczonymi, jeśli okoliczności będą temu sprzyjały;

85. podkreśla, że przepływy handlowe w coraz większym stopniu wymagają nowych, szybszych i bezpieczniejszych sposobów przemieszczania towarów i usług w wymiarze transgranicznym; apeluje do UE i Stanów Zjednoczonych jako kluczowych partnerów handlowych o podjęcie współpracy nad rozwiązaniami w dziedzinie technologii cyfrowej związanej z handlem z myślą o ułatwieniach w handlu;

86. przypomina o znaczeniu dotychczasowego dialogu między UE a Stanami Zjednoczonymi oraz ich dotychczasowej współpracy w dziedzinie nauki i technologii; uznaje rolę wspólnych przedsięwzięć UE i USA w dziedzinie badań naukowych i innowacji jako kluczowych stymulatorów rozwoju wiedzy oraz wzrostu gospodarczego, a ponadto popiera kontynuowanie i rozszerzenie w okresie po 2018 r. porozumienia między UE a Stanami Zjednoczonymi o współpracy naukowej i technologicznej z myślą o wspieraniu badań naukowych, innowacji i nowych technologii, ochronie praw własności intelektualnej, tworzeniu liczniejszych i lepszych miejsc pracy oraz zapewnieniu zrównoważonego handlu i wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu;

87. podziela obawy Stanów Zjednoczonych dotyczące globalnej nadwyżki mocy produkcyjnych w przemyśle stalowym; jednocześnie ubolewa, że jednostronne, niezgodne z zasadami WTO środki będą jedynie podważały integralność opartego na zasadach porządku wymiany handlowej; podkreśla, że nawet stałe zwolnienie UE z taryf celnych Stanów Zjednoczonych nie może uzasadniać takich działań; wzywa Komisję do współpracy ze Stanami Zjednoczonymi w celu zintensyfikowania wysiłków na rzecz przeciwdziałania nadwyżce zdolności produkcyjnych w sektorze stali w ramach globalnego forum G-20, aby wykorzystać olbrzymi potencjał działań wielostronnych; ponownie wyraża przekonanie, że wspólne i uzgodnione działania w ramach systemów handlu opartych na zasadach są najlepszym sposobem rozwiązywania tego rodzaju globalnych problemów;

88. potwierdza, jak ważne dla UE i Stanów Zjednoczonych jest dokonanie – w sposób skoordynowany i konstruktywny – niezbędnej modernizacji WTO w celu poprawy jej skuteczności, przejrzystości i rozliczalności, a także w celu dopilnowania, by w procesie opracowywania międzynarodowych reguł handlu i strategii handlowych odpowiednio uwzględniano kwestię płci oraz wymiar społeczny, środowiskowy i dotyczący praw człowieka;

Środa, 12 września 2018 r.

89. zauważa, że UE opowiada się za niezakłóconą gospodarką rynkową, a także za otwartym i uczciwym handlem opartym na wartościach i zasadach; ponownie wyraża poparcie dla strategii przyjętej przez Komisję w odpowiedzi na obecną politykę handlową Stanów Zjednoczonych, która musi być realizowana z poszanowaniem zasad wielostronnego systemu handlowego; wzywa wszystkie państwa członkowskie UE do jedności i apeluje do Komisji o opracowanie wspólnego podejścia w celu zaradzenia tej sytuacji; podkreśla, jak ważne jest zachowanie przez państwa członkowskie UE jedności w tym względzie, ponieważ wspólne działania UE podejmowane w ramach wspólnej polityki handlowej i unii celnej na szczeblu międzynarodowym, a także w wymiarze relacji dwustronnych ze Stanami Zjednoczonymi są znacznie skuteczniejsze niż inicjatywy podejmowane przez poszczególne państwa członkowskie; ponownie wyraża przekonanie, że UE jest gotowa do współpracy ze Stanami Zjednoczonymi w kwestiach związanych z handlem, które są przedmiotem wspólnego zainteresowania, w ramach zasad obowiązujących w wielostronnym systemie handlowym;

90. wyraża ubolewanie z powodu decyzji prezydenta Trumpa o wycofaniu się USA z porozumienia jądrowego z Iranem oraz z powodu skutków tej decyzji dla przedsiębiorstw z UE prowadzących działalność w Iranie; popiera wszelkie wysiłki podejmowane przez UE w celu ochrony interesów przedsiębiorstw unijnych inwestujących w Iranie, szczególnie decyzję Komisji o uruchomieniu regulacji o charakterze blokującym, co świadczy o zobowiązaniu UE do przestrzegania porozumienia jądrowego z Iranem; uważa, że regulacje te można stosować w każdym odpowiednim przypadku;

91. apeluje do UE i Stanów Zjednoczonych o zacieśnienie współpracy i zintensyfikowanie wysiłków na rzecz wdrożenia i rozbudowy systemów zasad należytej staranności dla przedsiębiorstw, aby wzmocnić ochronę praw człowieka w wymiarze międzynarodowym, w tym również w dziedzinie handlu minerałami i metalami pochodzącymi z obszarów ogarniętych konfliktami;

92. wyraża ubolewanie, że Stany Zjednoczone wycofują się z ochrony środowiska; zważywszy, że Stany Zjednoczone są największym importerem trofeów z polowań na słonie, ubolewa w tym kontekście z powodu decyzji prezydenta Trumpa o zniesieniu zakazu przywozu takich trofeów z niektórych państw afrykańskich, w tym Zimbabwe i Zambii;

93. apeluje do UE i Stanów Zjednoczonych, aby kontynuowały i intensyfikowały transatlantycką współpracę parlamentarną, która powinna prowadzić do wzmocnienia i rozszerzenia ram politycznych umożliwiających zacieśnienie stosunków handlowych i inwestycyjnych między UE a USA;

94. wyraża zaniepokojenie w związku z możliwością zawarcia przez USA i Chiny porozumienia nie w pełni zgodnego z zasadami WTO, które mogłoby też podważyć interesy UE i popsuć transatlantyckie stosunki handlowe; z uwagi na nasze wspólne interesy na całym świecie podkreśla zatem potrzebę zawarcia porozumienia z naszymi głównymi partnerami handlowymi, które w większym stopniu będzie miało wymiar globalny;

o

o o

95. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, ESDZ, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz krajów przystępujących i kandydujących, a także prezydentowi, Senatowi i Izbie Reprezentantów Stanów Zjednoczonych.